

Alt i alt har regeringen brugt omkring 10 mia. kr. på skattelettelser, hvor de rigeste fik mest, og hvor de allerfattigste intet fik – intet fik! – og så oven i købet med begrænset jobeffekt.

Ud over skattelettelserne fastholder regeringen med det her års finanslov skattestoppet, og det kan jo nok være, at ordet skattestop kan klinge populært i manges ører, men det er dybt problematisk, for netop skattestoppet umuliggør, at vi kan investere i fremtidens velfærd. Det umuliggør reformer. Det umuliggør omlægninger, sådan at vi kan gå fremtidens problemer i møde, og grunden er jo, at det netop er via skatterne, vi får de indtægter, der skal til, for at vi har noget at betale velfærden med.

Skattestoppet medvirker til at flytte skattebyrden fra ejendomsværdiskat og afgifter over på skatten på arbejde, og den skævvridning vurderer vismændene koster Danmark 18.000 arbejdspladser, og det i en tid, hvor flere end rigeligt allerede er parkeret uden for arbejdsmarkedet.

Jeg vil såmænd gerne være med til et skattestop, hvis indholdet af sådan et skattestop er, at det skal være et skattestop for mennesker med almindelige indkomster, hvis det er et skattestop for folk på overførselsindkomster og dem, der tjener mindre end gennemsnitslønnen i Danmark. Jeg vil gerne være med til, at vi sagde, at der er et fuldt skattestop på alle fronter for folk i det her samfund, der tjener mindre end 250.000 kr.

Det skal samtidig være et stop for stigende brugerbetaling. Det skal ikke være et stop for virksomhederne. Det skal ikke være et stop for aktieejerne. Det skal ikke være et skattestop for dem, der ødelægger vores miljø, og det skal ikke være et skattestop for landbruget. Det skal være for almindelige mennesker.

Vi skal ikke fastfryse niveauet for velfærd. Vi skal sørge for, at den bliver forbedret, og vi skal sørge for, at den også bliver det, når antallet af ældre bliver større.

Vi mener, at vi skal flytte skattebyrden fra folk med almindelige indtægter over på de store og følge ideen om at lade de bredeste skuldre bære det tungeste læs.

Men den slags skattestop hænger selvfølgelig overhovedet ikke sammen med regeringens verdensbillede, for set med regeringens briller skal landbruget kompenseres, når dets direkte støtte beskæres. Altså i Enhedslisten mener vi jo sådan set, at landbruget får så mere end rigeligt fra EU,

og at der ikke er nogen grund til at kompensere dem.

Erhvervslivet skal kompenseres. Når man lukker et skattehul, som har givet erhvervslivet mulighed for at spekulere aggressivt i, hvordan de har kunnet undgå at betale skat, ja, så går regeringen ind og giver erhvervslivet kompensation ved at sætte erhvervsbeskatningen ned. Men når det drejer sig om stigende priser på togbilletter, når det drejer sig om stigende priser på busbilletter, om stigende takster i børnehaverne, så skal hr. og fru Jensen ikke have kompensation. Så skal brugerbetalingen bare have lov til at stige støt.

Det betyder ifølge Danmarks Statistik, at en almindelig dansk familie i dag betaler 8.000 kr. mere i brugerbetaling om året. Man kan sige, at for LO-familien er der så nogle skattelettelser osv., men for folk på overførselsindkomst, for pensionisten, for den arbejdsløse, for førtidspensionsmodtageren har der jo ikke været nogen skattelettelser. Der har ikke været en krone i skattelettelser. Det eneste, de har kunnet se frem til, har været stigende brugerbetaling.

Regeringen lader de smalleste skuldre bære det tungeste læs, samtidig med at regeringen jo skaber flere smalle skuldre ved, at arbejdsløsheden stiger.

Jeg vil sige det sådan, at ud over at vi i Enhedslisten mener, at det er de bredeste skuldre, der skal bære det tungeste læs, så mener vi altså også, at det er komplet grotesk, at 800.000 mennesker er blevet sat uden for arbejdsmarkedet. De 800.000 mennesker er værdifulde, og de er nødvendige for os alle sammen, sådan at vi kan få hverdagen og velfærdssamfundet til at hænge sammen.

Det er jo sådan set så simpelt. Vi har 800.000 mennesker, der står uden for arbejdsmarkedet, og vi har 2,9 mio. mennesker, der stresser rundt og forsøger at få en hverdag til at hænge sammen. Jamen så burde det jo altså ligge lige til højrebænet, hvad der skal foregå. Vi skal selvfølgelig fordele arbejdet sådan, at tempoet sættes ned for dem, der er i arbejde, og sådan, at de, der står uden for arbejdsmarkedet, får lov til at være en del af fællesskabet.

Vi skal fordele arbejdet, sådan at der er hender nok til at løfte de mange velfærdsopgaver, som vi står over for i fremtiden, og sådan at vi har tid nok til hinanden. Vi skal fordele arbejdet, fordi vi på den måde kan undgå, at folk bliver slidt ned før tid, og sådan at alle får tid til fordy-